Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

9. detsember 2014*

Ühenduse kaubamärk — Tühistamismenetlus — Ühenduse kujutismärk ORIBAY ORIginal Buttons for Automotive Yndustry — Tühistamistaotluse vastuvõetavus

Kohtuasjas T-307/13,

Capella EOOD, asukoht: Sofia (Bulgaaria), esindajad: advokaat M. Holtorf, hiljem advokaat A. Theis ja lõpuks advokaat F. Henkel,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja. G. Schneider, hiljem J. Crespo Carrillo,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Oribay Mirror Buttons, SL, asukoht San Sébastian (Hispaania), esindaja: advokaat A. Velázquez Ibañez,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 22. märtsi 2013. aasta otsuse (asi R 164/2012-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Capella EOOD ja Oribay Mirror Buttons, SL-i vahel,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees M. E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Gervasoni ja L. Madise (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 4. juunil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 19. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 25. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades, et ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel lahendada kohtuasja ilma suulise menetluseta,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Menetlusse astuja Oribay Mirror Buttons SL-i taotluse alusel registreeris Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel 22. juunil 2005 numbri 3611282 all järgmise kujutismärgi (edaspidi „vaidlusalune kaubamärk"):

2 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 12, 37 ja 40 ning vastavad nendes klassides järgmisele kirjeldusele:

— klass 12: „sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse";

— klass 37: „ehitus; remont; parandus- ja hooldustööd";

— klass 40: „materjalitöötlus".

3 Hageja Capella EOOD esitas 11. jaanuaril 2011 määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a alusel vaidlusaluse kaubamärgi tühistamistaotluse. Taotluses väitis hageja, et tegelikult ei kasutatud vaidlusalust kaubamärki Euroopa Liidus viie järjestikuse aasta jooksul esiteks klassi 12 kuuluvate teatavate kaupade puhul ja teiseks klassi 37 kuuluvate teenuste puhul, mille jaoks see kaubamärk oli registreeritud. Tühistamistaotluse esemeks olevate kaupade ja teenuste loetelu oli sõnastatud järgmiselt:

„klass 12: sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse, v.a peegli kinnitusnupud sõiduki tuuleklaasi jaoks, detektorihoidikud sõiduki tuuleklaasi jaoks, optilise anduriga lülitid sõiduki tuuleklaasi jaoks, sõiduki tuuleklaasile mõeldud hoidikud, kaamerahoidikud sõiduki tuuleklaasi jaoks.

klass 37: remont; parandus- ja hooldustööd."

4 Tühistamisosakonna 23. novembri 2011. aasta otsusega tunnistati vaidlusalune kaubamärk tühistatuks järgmiste kaupade ja teenuste osas:

— klass 12: sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse, v.a sõidukiakende ja tuuleklaasi lisavarustus.

— klass 37: remont; parandus- ja hooldustööd.

5 Menetlusse astuja esitas 23. jaanuaril 2012 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel ühtlustamisametile tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

6 Ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 22. märtsi 2013. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) tühistati tühistamisosakonna otsus, lükati hageja esitatud tühistamistaotlus tervikuna tagasi ja jäeti menetluskulud hageja kanda. Täpsemalt tunnistas apellatsioonikoda esiteks klassi 12 kuuluvate kaupade osas tühistamistaotluse vastuvõetamatuks põhjendusel, et selle ese ei olnud sellised kaubad, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk oli registreeritud. Seoses sellega oli apellatsioonikoda seisukohal, et hageja ei saa vaidlustada kaubamärki tegeliku kasutamise puudumise alusel ja samal ajal möönda, et seda kaubamärki on kasutatud. Apellatsioonikoda lisas, et tühistamistaotluses ei esitanud hageja loetelu neist registreeringus nimetatud kaupadest ja teenustest, mis on taotluse ese. Teiseks leidis apellatsioonikoda, et kuna tühistamistaotlus on vastuvõetamatu niivõrd, kui selle esemeks on klassi 12 kuuluvad kaubad, siis ei saa seda tunnistada osaliselt vastuvõetavaks klassi 37 kuuluvate teenuste osas, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk oli samuti registreeritud.

Poolte nõuded

7 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— tunnistada vaidlusalune kaubamärk tühistatuks klassi 12 kuuluvate kaupade ja teenuste (sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse, v.a sõidukiakende ja tuuleklaaside osad) ja klassi 37 kuuluvate teenuste (remont; parandus- ja hooldustööd) osas;

— mõista menetluskulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud kulud, välja ühtlustamisametilt.

8 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks;

— jätta kohtukulud poolte endi kanda.

9 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Hageja teise nõude vastuvõetavus

10 Teises nõudes palub hageja tunnistada vaidlusalune kaubamärk tühistatuks klassi 12 kuuluvate kaupade ja teenuste (sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse, v.a sõidukiakende ja tuuleklaaside osad) ja klassi 37 kuuluvate teenuste (remont, parandus- ja hooldustööd) osas. Nõuet tuleb mõista nii, et selle eesmärk on saavutada Üldkohtu poolt ühtlustamisametile ettekirjutuse tegemine.

11 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb siiski, et ühtlustamisamet peab liidu kohtule ühtlustamisameti apellatsioonikoja otsuse peale esitatud hagi korral vastavalt määruse nr 209/2009 artikli 65 lõikele 6 võtma vajalikud meetmed liidu kohtu otsuse täitmiseks. Seega ei ole Üldkohtu pädevuses ühtlustamisametile ettekirjutusi teha, kuid ühtlustamisametil on kohustus teha järeldused liidu kohtu otsuste resolutiivosast ja põhjendustest (vt kohtuotsus, 11.7.2007, El Corte Inglés *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EKL, EU:T:2007:219, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

12 Seega on vastuvõetamatu hageja teine nõue, et Üldkohus annaks ühtlustamisametile korralduse rahuldada vaidlusaluse kaubamärgi tühistamise taotlus.

Põhiküsimus

13 Oma hagi toetuseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a ja artiklit 56 ning komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189; muudetud kujul), eeskirja 37 punkti a alapunkti iii. See väide koosneb kahest osast.

14 Väite esimeses osas väidab hageja sisuliselt, et apellatsioonikoda tegi vea, tunnistades tühistamistaotluse vastuvõetamatuks põhjendusel, et klassi 12 kuuluvate kaupade osas ei esitanud hageja loetelu neist kaupadest ja teenustest, mis olid selle nõude ese. Väite teises osas heidab hageja apellatsioonikojale sisuliselt ette, et viimane kohaldas valesti õigusnormi, otsustades, et tühistamistaotlust ei saa lugeda osaliselt vastuvõetavaks klassi 37 kuuluvate teenuste osas.

15 Esimese väiteosa kohta tõdeb ühtlustamisamet sisuliselt, et mööndes kaubamärgi kasutamist teatavate kaupade ja teenuste puhul, lihtsustas ja hõlbustas hageja haldusmenetluse kulgu. Ühtlustamisamet lisab, et selline möönmine ei ole vastuolus õiguse üldpõhimõttega *nemo potest venire contra factum proprium* (keegi ei saa omaenda käitumise või tegude vastu tegutseda), vaid sellega üksnes piiritletakse tühistamistaotlus, mis vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 1 sätestatule määrab ära ühtlustamisameti teostatava kontrolli ulatuse. Seega möönab ühtlustamisamet, et hageja esitatud tühistamistaotlus on vastuvõetav, kuid leiab samas, et käesolevas asjas peab otsuse tegema Üldkohus. Mis puutub teise väiteosasse, siis on ühtlustamisamet seisukohal, et tühistamistaotlus on vastuvõetav niivõrd, kui see puudutab klassi 12 kuuluvaid kaupu, nii et selle väiteosa kohta ei ole otsust teha vaja.

16 Menetlusse astuja vaidlustab hageja väite vastuvõetavuse. Sisuliselt väidab ta selles küsimuses, et määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a ja määruse nr 2868/95 eeskirja 37 kohaselt võib registreeritud kaubamärgi tervikuna või osaliselt tühistatuks tunnistamise tingida üksnes tegeliku kasutamise puudumine nende kaupade ja teenuste puhul, mis on registreeringus nimetatud. Seega peab tühistatuks tunnistamise taotleja määratlema need registreeringus nimetatud kaubad ja teenused, mis on tühistamistaotluse ese. Käesoleval juhul aga ei ole hageja klassi 12 kuuluvate kaupade osas määratlenud neid registreeringus nimetatud kaupu ja teenuseid, mis on tühistamistaotluse ese. Teiseks väidab ta, et ilma õiguse üldpõhimõtet *nemo potest venire contra factum proprium* rikkumata ei saa

hageja vaidlusaluse kaubamärgi kasutamise puudumisele tuginedes taotleda selle tühiseks tunnistamist klassi 12 kuuluvate kaupade osas ja samal ajal väita, et sellesse klassi kuuluvate teatavate registreeringus nimetamata kaupade osas on kaubamärki tegelikult kasutatud. Kolmandaks leiab menetlusse astuja, et ta esitas piisavad tõendid vaidlusaluse kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta seoses mitmesuguste klassi 12 kuuluvate kaupade ja klassi 37 kuuluvate teenustega.

17 Kõigepealt tuleb meelde tuletada kohtupraktikat, mille kohaselt ei takista miski ühtlustamisametil hageja nõudega ühineda ega jätta asja Üldkohtu otsustada, esitades siiski kõik argumendid, mida ta peab kohaseks Üldkohtule vajaliku teabe andmiseks (kohtuotsused, 30.6.2004, GE Betz *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, EKL, EU:T:2004:196, punkt 36, ja 25.10.2005, Peek & Cloppenburg *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Cloppenburg), T-379/03, EKL, EU:T:2005:373, punkt 22). Samas ei saa ta esitada apellatsioonikoja otsuse tühistamise või muutmise nõuet punktides, mida hagiavalduses ei ole välja toodud, või esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole välja toodud (kohtuotsus, 12.10.2004, Vedial *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-106/03 P, EKL, EU:C:2004:611, punkt 34, ja eespool viidatud kohtuotsus Cloppenburg, EU:T:2005:373, punkt 22).

18 Eespool punktis 17 viidatud kohtupraktikast tuleneb, et käesoleval juhul peab vaidlustatud otsuse õiguspärasust kontrollima hagiavalduses esitatud väidetest lähtudes, võttes arvesse ka ühtlustamisameti esitatud argumente.

19 Mis puutub esmajoones esimesse väiteosasse, siis tuleb meenutada määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a:

„1. Ühenduse kaubamärgi omaniku õigused kuulutatakse tühistatuks [ühtlustamis]ametile esitatud taotluse […] põhjal, kui:

a) kaubamärki ei ole ühenduses viie järjestikuse aasta jooksul kasutatud kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud […]”

20 Määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punkti a alapunkt iii sätestab:

„[Ühtlustamisa]metile […] esitatav tühistamise või kehtetuks tunnistamise taotlus sisaldab järgmisi andmeid:

a) registreeringu kohta, mille suhtes tühistamist või kehtetuks tunnistamist taotletakse:

[…]

iii) tõend registreeritud kaupade ja teenuste kohta, mille suhtes tühistamist või kehtetuks tunnistamist taotletakse[.]”

21 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale toob kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamine üksnes osade kaupade või teenuste suhtes siis, kui kaubamärk on registreeritud kauba- või teenusekategooria jaoks, mis on piisavalt lai, et võimaldada kategooria sees eristada mitut iseseisvana vaadeldavat alamkategooriat, vastulausemenetluses kaasa kaitse vaid selle või nende alamkategooriate jaoks, mis hõlmavad kaupu või teenuseid, mille jaoks kaubamärki on tegelikult kasutatud. Kui kaubamärk on seevastu registreeritud täiesti täpselt ja piiritletult kindlaks määratud kaupade või teenuste jaoks nii, et kategooriasiseselt ei ole võimalik teha olulisi jaotusi, hõlmab vastulausemenetluses kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamine nimetatud kaupade või teenuste suhtes tingimata kogu seda kategooriat (kohtuotsused, 14.7.2005, Reckitt Benckiser (España) *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Aladin (ALADIN), T-126/03, EKL, EU:T:2005:288, punkt 45, ja 13.2.2007, Mundipharma *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EKL, EU:T:2007:46, punkt 23).

22 Kuigi osalise kasutamise mõiste mõte on tagada, et kaubamärgid, mida antud kaupade kategooria kohta kasutatud ei ole, ei muutuks kättesaamatuks, ei tohi varasema kaubamärgi omanik selle tagajärjel siiski jääda ilma igasugusest kaitsest kaupade osas, mis küll ei ole rangelt identsed nendega, mille tegelikku kasutamist ta tõendas, kuid mis ei erine oluliselt kaupadest, mis kuuluvad samasse rühma, mida ei saa mõistlikult jagada. Selles suhtes tuleb täheldada, et praktikas on kaubamärgi omanikul võimatu tõendada, et kaubamärki on kasutatud kõikide mõeldavate registreeringu esemeks olevate kaupade teisendite jaoks. Järelikult ei saa mõistet „osa kaupadest või teenustest" mõista nii, et see tähendab kõiki analoogiliste kaupade või teenuste kaubanduslikke teisendeid, vaid seda tuleb mõista nii, et see tähendab ainult neid kaupu või teenuseid, mis on piisavalt eristuvad, selleks et moodustada sidusaid kategooriaid või alamkategooriaid (eespool punktis 21 viidatud kohtuotsused ALADIN, EU:T:2005:288, punkt 46, ja RESPICUR, EU:T:2007:46, punkt 24).

23 Pealegi tuleneb kohtupraktikast sisuliselt, et kuna tühistamistaotluse aluseks oleva kaubamärgi tegelikku kasutamist peab tõendama üksnes taotleja nõudmisel, siis peab viimane määratlema oma tõendamise nõude ulatuse (vt analoogia alusel eespool punktis 21 viidatud kohtuotsus RESPICUR, EU:T:2007:46, punkt 25).

24 Eespool punktides 21 ja 22 viidatud kohtupraktikast nähtub, et kui kaubamärk on registreeritud kauba- või teenusekategooria jaoks, mis on piisavalt lai, et võimaldada kategooria sees eristada mitut iseseisvana vaadeldavat alamkategooriat, võib selle kaubamärgi omanik esitada tõendid selle kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta ainult osa kõnealuste kaupade ja teenuste kohta ja sel juhul hõlmab asjaomase kaubamärgi registreeringust tulenev kaitse ainult neid alamkategooriaid, millesse kuuluvad need kaubad ja teenused, mille jaoks seda kaubamärki on tegelikult kasutatud.

25 Samuti nähtub eespool punktides 21–23 viidatud kohtupraktikast, et kui taas kord on tegemist sellise kauba- või teenusekategooria jaoks registreeritud kaubamärgiga, mis on piisavalt lai, et võimaldada kategooria sees eristada mitut iseseisvana vaadeldavat alamkategooriat, on tühiseks tunnistamise taotlejal, kes leiab, et vaidlusaluse kaubamärgi omanik on kaubamärki tegelikult kasutanud osa nende kaupade ja teenuste jaoks, õigus selle kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise nõude ulatuse kindlaksmääramise eesmärgil välistada oma tühistamistaotlusest need kaubad ja teenused.

26 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selle üle, et vaidlusalune kaubamärk on klassi 12 kuuluvate kaupade osas registreeritud järgmiste kaupade jaoks: „sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse". Samuti ei ole vaidlust selle üle, et tühistamistaotluses määratles hageja sellesse klassi kuuluvate kaupade osas oma nõude ulatuse nii, et selle ese oli „sõidukid ja sõidukite lisavarustus, mis ei kuulu teistesse klassidesse, v.a peegli kinnitusnupud sõiduki tuuleklaasi jaoks, detektorihoidikud sõiduki tuuleklaasi jaoks, optilise anduriga lülitid sõiduki tuuleklaasi jaoks, sõiduki tuuleklaasile mõeldud hoidikud, kaamerahoidikud sõiduki tuuleklaasi jaoks".

27 Esiteks tuleb neid asjaolusid arvestades kõigepealt nentida, et oma tühistamistaotluses võttis hageja esiteks klassi 12 kuuluvate kaupade osas sõna-sõnalt ja tervikuna üle sellesse klassi kuuluvate kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, määratluse. Alles teisel korral piiras hageja selle, vaidlusaluse kaubamärgi omaniku esitatud tõenditel kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta rajaneva taotluse ulatust, välistades formuleeringuga „välja arvatud" teatavad kaupade alamkategooriad, mis tema arvates võisid esiteks kuuluda „sõidukite ja sõidukite lisavarustuse, mis ei kuulu teistesse klassidesse" laiemasse kategooriasse ja teiseks eristuda iseseisvana.

28 Kuna hageja esitatud tühistamistaotluses on sõna-sõnalt kasutatud klassi 12 kuuluvate kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, määratluse sõnastust, siis on apellatsioonikoda seega eksinud, heites hagejale määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punkti a alapunkti iii alusel ette seda, et viimane jättis esitamata loetelu klassi 12 kuuluvatest registreeringus nimetatud kaupadest, mis olid selle taotluse ese.

29 Järgmiseks ning vastupidi menetlusse astuja väitele ei saa sellise tühistamistaotluse, millega on tegemist põhikohtuasjas, ulatuse kindlaksmääramist määratleda klassi 12 kuuluvate kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, loetelu ümbersõnastamisena Nimelt nagu eespool punktis 27 tõdetud, võttis hageja esiteks sõna-sõnalt ja täielikult üle klassi 12 kuuluvate kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, määratluse ja teisel korral välistas oma tühistamistaotlusest, mis – taas kord – põhineb vaidlusaluse kaubamärgi omaniku esitatud tõenditel selle kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta, teatavad kaupade alamkategooriad, mille osas ta sellist kasutamist ei vaidlustanud. Nii toimides hageja üksnes määratles – eespool punktis 23 viidatud kohtupraktikast tulenevat õigust kasutades – oma nõude esitada tõendid vaidlusaluse kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta ulatuse.

30 Lõpuks ei saa nõuda – vastupidi vaidlustatud otsuses ühtlustamisameti apellatsioonikoja poolt kaudselt esitatud etteheitele, mida on mainitud eespool punktis 6 – siis, kui sarnaselt käesoleval juhul klassi 12 kuuluvate kaupadega on tegemist kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, määramisega konkreetsesse kategooriasse, et tühiseks tunnistamise taotleja peab selleks, et tema taotlus oleks vastuvõetav, nimetama ära kõik need kaupade ja teenuste alamkategooriad, mis tema arvates võivad – siiski iseseisvalt eristudes – kuuluda sellisesse laiemasse kategooriasse, mida on vaidlusaluse kaubamärgi registreeringus ainsana nimetatud. Nagu eespool punktis 23 meenutatud, peab nimelt tühiseks tunnistamise taotleja ise määrama kindlaks vaidlusaluse kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise nõude ulatuse. Käesoleval juhul on hageja ilmselgelt selle nõude täitnud, korrates kõigepealt sõna-sõnalt ja täielikult klassi 12 kuuluvate kaupade, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk on registreeritud, kategooria määratlust, ja seejärel piirates selle ulatust, jättes kõrvale teatavad kaupade alamkategooriad, mille osas ta tegelikku kasutamist ei vaidlusta. Teiseks tuleb meenutada, et määruse nr 207/2009 artikli 26 lõike 1 punkti c kohaselt peab ühenduse kaubamärgi taotluses olema loetelu kaupadest või teenustest, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse. Sellest tulenevalt saab ainult ühenduse kaubamärgi registreerimise taotleja ühtlustamisameti pädevate talituste kontrolli all kindlaks määrata kaitse ulatuse, mida ta soovib sellele kaubamärgile omistada. Kuna käesoleval juhul on menetlusse astuja vaidlusaluse kaubamärgi registreerimisel määratlenud asjaomased kaubad viitega lihtsalt ulatuslikule kategooriale, määratlemata üksikasjalikumalt sellesse kuuluda võivaid kaupade ja teenuste alamkategooriaid, on ühtlustamisameti apellatsioonikoda seega teinud vea, tunnistades tühistamistaotluse vastuvõetamatuks põhjendusel, et hageja ei ole taotluses määratlenud selliseid alamakategooriaid.

31 Täiendavalt tuleb arvesse võtta seda, et kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumisel põhineva sellise tühistamistaotluse vastuvõetavuse üle otsustades, nagu on kõne all käesolevas asjas, peavad pädevad ühtlustamisameti talitused enne andma hinnangu sellele, kas vaidlusalune kaubamärk on registreeritud sellise kaupade või teenuste piisavalt laia kategooria jaoks, mille sees saab eristada mitut alamkategooriat, mida saab käsitleda eraldi. Nagu nähtub eespool punktides 21 ja 22 viidatud kohtupraktikast, mõjutab nimelt see, kas klassi 12, mille jaoks kaubamärk on registreeritud, kuuluvate kaupade kategooria sees on võimalik näha eraldiseisvaid alamkategooriaid või mitte, otseselt seda, kuidas tühiseks tunnistamise taotleja määrab kindlaks oma taotluse ulatuse. Käesoleval juhul aga apellatsioonikoda selles küsimuses vaidlustatud otsuses seisukohta võtnud ei ole.

32 Teiseks, kui eeldada – nagu on teinud hageja ja vaatamata sellele, et apellatsioonikoda ei ole asjas seisukohta võtnud –, et vaidlusalune kaubamärk on registreeritud piisavalt laia kaupade või teenuste kategooria jaoks, nii et selle sees saab eristada mitut eraldiseisvana käsitletavat alamkategooriat, siis kuivõrd hagejal oli seega õigus, nagu nähtub eespool punktist 25, välistada oma tühistamistaotlusest teatavad kaubad ja teenused, mille osas ta tegelikku kasutamist ei vaidlustanud, on apellatsioonikoda järelikult ekslikult otsustanud, et tema tühistamistaotlus on vastuolus üldise õiguspõhimõttega *nemo potest venire contra factum proprium*. Nagu ka ühtlustamisamet oma kirjalikes seisukohtades leiab, on see nii veel enam selle tõttu, et kohtupraktika kohaselt ei tegutse kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise nõude esitaja isegi siis, kui ta on teadlik selle kaubamärgi kas tõhusast või intensiivsest kasutamisest, tingimata pahauskselt. Nimelt on õiguspärane jätta ühtlustamisameti pädevate osakondade otsustada see, kas kasutamine, millest teadlik ollakse, on piisav, kujutamaks endast

tegelikku kasutamist määruse nr 207/2009 artikli 42 lõike 2 ja asjakohase kohtupraktika tähenduses (kohtuotsus, 8.3.2012, Arrieta D. Gross *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – International Biocentric Foundation jt (BIODANZA), T-298/10, EU:T:2012:113, punkt 87).

33 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artikli 51 lõiget 1 ja määruse nr 2868/95 eeskirja 37 punkti a alapunkti iii, kui ta jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tühistamistaotluse, niivõrd kui selle ese olid klassi 12 kuuluvad kaubad, mille jaoks vaidlusalune kaubamärk oli registreeritud. Seega tuleb väite esimese osaga nõustuda, kuna see on põhjendatud.

34 Väite teise osa kohaselt rikkus apellatsioonikoda õigusnormi, tunnistades tühistamistaotluse tervikuna vastuvõetamatuks põhjendusel, et tühistamistaotlust ei saa tunnistada osaliselt vastuvõetavaks. Täpsemalt selgub vaidlustatud otsuse põhjendusest, et kuna apellatsioonikoda pidas tühistamistaotlust vastuvõetamatuks niivõrd, kui selle ese olid klassi 12 kuuluvad kaubad, siis tuli see taotlus tunnistada tervikuna vastuvõetamatuks, st niivõrd, kui selle ese olid nii need kaubad kui ka klassi 37 kuuluvad teenused.

35 Kuid nagu eespool punktis 33 on tuvastatud, ei ole vaidlustatud otsus õigusvastane selle tõttu, et apellatsioonikoda tunnistas tühistamistaotluse vastuvõetamatuks niivõrd, kui selle esemeks olid klassi 12 kuuluvad kaubad. Järelikult tegi apellatsioonikoja samuti vea sellega, et tunnistas tühistamistaotluse tervikuna vastuvõetamatuks.

36 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb ainus väide selle esimesest osast tulenevalt tunnistada põhjendatuks ja seega tühistada vaidlustatud otsus tervikuna.

Kohtukulud

37 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

38 Kuna vaidlustatud otsus tühistatakse, on ühtlustamisamet kohtuvaidluse kaotanud, seega tuleb kohtukulud vastavalt hageja nõudele ja olenemata ühtlustamisameti nõudest hagi rahuldada välja mõista ühtlustamisametilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

39 Kuivõrd hageja on lisaks nõudnud apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud kulude väljamõistmist ühtlustamisametilt, siis tuleb meenutada, et vastavalt kodukorra artikli 136 lõikele 2 käsitatakse hüvitatavate kuludena poolte vältimatuid kulusid seoses apellatsioonikoja menetlusega.

40 Kuna menetlusse astuja on vaidluse kaotanud, jäetakse tema menetluskulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 22. märtsi 2013. aasta otsus (asi R 164/2012-4).

2. Mõista Capella EOOD kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

3. Oribay Mirror Buttons, SL kannab ise oma kohtukulud.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. detsembril 2014 Luxembourgis.

Allkirjad